

Roua vieții în curte

Carmen

Dimineată, într-o curte,
Unde viața spune multe
S-a trezit în rouă, iarba!
Un bondar își udă barba
Cu cristale mici de apă
Și își pune pe-o aripă
Raza soarelui în pripă!

Vrăbiuțele-s trezite,
Zboară-ntr-una fericite
Și tot spun prin ciripit:
„Bună zi, bine-ai venit!”
Soarele încet absoarbe
Picături de rouă oarbe!

Un cocoș mândru anunță
Ora strânsă într-o sămânță
Iar găina se mândrește,
Lumii toată ea vestește
Că va pune în cuiar
Oul, care-i plin de har!

Fluturi albi sau pastelați
Care-au fost cu drag pictați
De natura cea divină
Își aleg flori din grădină
Ca să soarbă din dulceață
Pusă-n flori de dimineată!

Câinii se aud lătrând,
Căci ei simt și au în gând
Că sunt foarte responsabili
(Motivați, deloc amabili)
Să păzească ce-i în curte...
Vor ca toți să îi asculte!

Guguștiucii în perechi
Își șoptesc pe la urechi
Cântecele de iubire
Și la toți ei dau de știre
Că e timpul să depună
Ouă... vremea este bună!

Pe frunze de păpădie
Un melc și-a sa cochilie
Merge-ncet și se tot uită
Să găsească umbră multă
Unde peste zi să-oprească,
Soarele să nu-l topească!

Dimineața a trecut...
Timpul, eu nu l-am pierdut!
Privind la ce mișcă-n curte
Știu pe cele neștiute
Și-nțeleg că viața este
Desprinsă dintr-o poveste.